

Stačí jen začít (2): Sytit tělo i duši

Existuje mnoho způsobů, jak se postavit k dramatu nedostatku potravy. Ve videu, druhém v řadě „Stačí jen začít - jak pomáhat druhým.“, je ukázáno, jak si někteří lidé v Rusku a na Filipínách dokáží poradit s nedostatkem jídla.

28.05.2016

Následující řádky ti pomohou, jak co nejlépe využít video při setkáních s přáteli, ve škole nebo ve farnosti.

Otázky k dialogu

- Jak podle tvého názoru začaly projekty, které se ve videu prezentují?
- Přišli pořadatelé s překvapivými názory, měli dostatek ekonomických prostředků nebo nadbytek času na tyto činnosti? Na co spoléhali?
- Proč si myslíš, že se k projektům přidává stále více lidí?
- Jak reagují lidé, kterým se pomáhá? Jen poděkují nebo se zapojí do této činnosti?
- Myslíš si, že problém s nedostatkem jídla je v současné době vyřešen?

Akční plán

- Modlit se za lidi, kteří trpí hladem.
- Poděkovat Bohu za jídlo, než začneme jíst.

- Dbát na to, aby se doma jídlo nevyhazovalo.
- Rozdávat zbylé jídlo (z domova, z restaurací, z večírků atd.) lidem, kteří ho potřebují.
- Zajímat se o organizace z tvého okolí, které opatřují jídlo potřebným (sociální jídelny, potravinové banky, církve atd.).

Meditace s Písmem svatým

- Kdo podá třeba jen číši studené vody jednomu z těchto nepatrných, protože je to můj učedník, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu. (Mt 10,42)
- Začalo se schylovat k večeru. Dvanáct apoštolů k němu přistoupilo a řekli mu: „Rozpusť lid. Ať jdou do okolních vesnic a dvorců, aby si tam našli nocleh a něco k jídlu, protože tady jsme na opuštěném místě.“

Odpověděl jim: „Vy jim dejte jíst.“ (Lk 9,12-13)

- Když rosa přestala padat, hle, na povrchu pouště leželo po zemi cosi jemně šupinatého, jemného jako jíní. Když to Izraelci viděli, říkali jeden druhému: „Co je to?“ Nevěděli totiž, co to je. Mojžíš jim řekl: „To je chléb, který vám dal Hospodin za pokrm.“ (Exodus 16,14-15)
- Já jsem chléb života. Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe, aby ten, kdo ho jí, neumřel. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa. (Jn 6,48-51)

Meditace s papežem Františkem

- Chudoba ve světě je pohoršením. Ve světě, kde je tolik nepřeborného bohatství, tolik možností, jak dát všem najíst, nejde pochopit, proč je tolik hladových dětí, proč je tolik negramotných dětí, tolik chudých lidí! Chudoba dnes přímo křičí. Všichni se musíme zamyslet, zda můžeme trochu zchudnout: i to musí každý z nás udělat. Jak být chudším, abych se více podobal Ježíši, který byl Pánem chudých.
(přednáška ze 7. června 2013)
- Dříve naši prarodiče hodně dbali na to, aby se nic ze zbylého jídla nevyhazovalo. Díky konzumismu jsme si zvykli na zbytečné věci i na každodenní plýtvání jídlem. Jeho opravdový význam, který se nedá z ekonomického hlediska vyčíslit, už ani

neumíme docenit. Ale pamatujme, že jídlo, které se vyhazuje, jakoby se bralo ze stolu chudého, toho, kdo hladoví! Vyzývám každého, aby rozjímal nad problémem mrhání a plýtvání jídlem. (audience z 5. června 2013)

- Ježíš tiší nejenom hlad materiální, ale i ten nejzákladnější, hlad po smyslu života, hlad po Bohu. Před utrpením, osamělostí, chudobou a obtížemi tolika lidí, co bychom mohli dělat my? Stěžovat si není řešením, ale můžeme nabídnout to málo, co máme, jak ten mladík z evangelia (prv. Jn 6,9). Určitě máme nějaký volný čas, talenty, schopnosti... Kdo z nás nemá svých „pět chlebů a dvě ryby“? Máme je všichni. Jestliže jsme připraveni je vložit do rukou Pána, bude to stačit na to, aby bylo ve světě o trochu více

lásky, pokoje, spravedlnosti a hlavně radosti. (Anděl Páně 26. července 2015)

- Nemůžeme se smířit s tím, že milióny lidí umírají ve světě hlady, a přitom se tuny jídla každý den z našich stolů vyhazují. (přednáška 25. listopadu 2014)

Meditace se svatým Josemaríou

- Do každého jídla přidej „tu nejlepší“ přísadu - umrtvování. (*Výheň* č. 783)
- Bohatství země rozdělené mezi několik málo osob, bohatství kultury omezené na uzavřené kroužky. A mimo ně: hlad po chlebu i po vědění, lidské životy, které jsou posvátné, protože pocházejí od Boha, se kterými se však zachází jako s obyčejnými předměty, jako s čísly pro statistiky. Chápu a sdílím tuto netrpělivost, a tak si

představuji Krista, jak nás neustále vyzývá, abychom uvedli do života ono nové přikázání lásky. (*Jít s Kristem*, 111)

- Pokud pracujeme dobře, naši práci posvěcujeme, a pokud druhé vedeme k tomu, aby se setkávali s Bohem při své práci a neodbývali ji, ale vykonávali ji svědomitě, pracovali ve spojení s druhými - kolik materiálních zázraků vykonáme! Dosáhneme toho, že ve světě bude méně hladu, nevzdělanosti, nemocí... (7. dubna 1970)

R. Vera

Dígito Identidad